

ബാബു അപരാഹ്നവേളകളിൽ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ വരാനയിൽ തനിക്കു ചുറ്റുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തെരഞ്ഞെടുത്ത് അധിക സത്സംഗമായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് പ്രഫസർ അനിൽകുമാർ. പ്രശാന്തിനിലയത്തിൽ നടന്ന പല സംഭവങ്ങളും ഈതിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ പ്രഭാഷണം തുടരും.

വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബുയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ

പ്രഫസർ അനിൽകുമാറിന്റെ സത്സംഗം

സായി വിവേകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 41 D

പ്രശാന്തി സന്ദേശം ശായർ പോയ്ക്കാസ്സ്
ഏപ്രിൽ 3, 2023

സ്തുപം, സാവന്ത്, താപനില

ഓം ശ്രീ സായിരാം.

പ്രശാന്തി സന്ദേശം, സായി വിവേകമുത്തുകൾ നിങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങളുടെ സമയത്തിനും വർഷങ്ങളായി നിങ്ങൾ ഈ പോയ്ക്കാസ്സിൽ കാണിക്കുന്ന വലിയ താത്പര്യത്തിനും നിങ്ങൾക്ക് നന്ദി പറയുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് വളരെ നന്ദി!

നമുക്കരിയാവുന്നതുപോലെ, ഭഗവാൻ ബാബു അരുളുന്നു, “ഭാഷ, മതം, ജാതി അമ്ബവാ

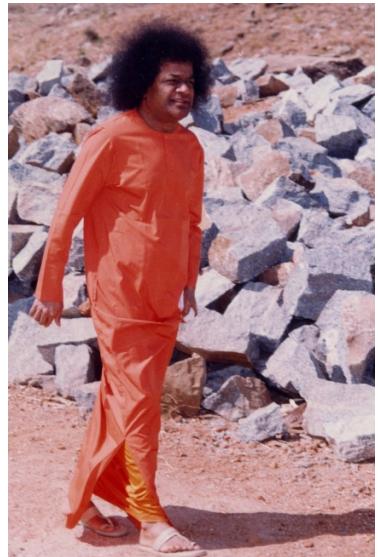

ദേശം ഈവയ്ക്കുവിച്ചുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിന് എന്തെങ്കിലും പ്രാധാന്യം കൊടുക്കാതിരിക്കുക. എല്ലാവരും ഈശ്വരൻ്റെ സന്താനങ്ങളാണെന്ന ഭാവം വളർത്തുക! ഒരോറു ഈശ്വരനേ ഉള്ള എന്ന ചിന്ത എല്ലായോഴ്പോഴും വച്ചു പുലർത്തുക!”

സ്വാമി എല്ലായോഴ്പോഴും നമ്മുടെ പരിപ്പിക്കുന്നത് എല്ലാ മതങ്ങളും നന്നാണ് എന്നും, ശ്രീ സത്യ സായി സേവാ സംഘടനയുടെ ചിഹ്നത്തിൽ 5 പ്രമുഖ മതങ്ങളുടെ ചിഹ്നങ്ങൾ ആലോവനം ചെയ്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നുമാണ്. പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ സർവ്വധർമ്മ സ്തുപത്തിൽ ഈത് ദൃശ്യമാണ്.

ഈ സ്തുപം എങ്ങനെന്നയാണ്, എപ്പോഴാണ് നിലവിൽ വന്നത് എന്നതിനെ കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് അറിവുണ്ടോ? ശരി, ഭഗവാൻ ബാബുയുടെ 50-ാം പിറന്നാളായിരുന്ന് 1975 നവംബർ 23-ന്. മാനവരാശിയുടെ ക്ഷേമത്തിനായി അവതാരത്തിന്റെ ഭൂമിയിലേക്കുള്ള ആഗമ

നത്തിന്റെ 50-ാം വർഷമായിരുന്നു അത്. ആ അവസരം ഓർക്കുന്നതിനായി, ഒരു സർവ്വയർമ്മ സ്ത്രൂപം പണിയണമെന്ന് തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു. സ്വാമിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം, ഒരു പൂർണ്ണ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടു, ബൈഗ്രാഹിയിൽ ഭോസിന് ചുമതല നൽകപ്പെട്ടു. ഈ ദിവസങ്ങൾ മാത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തിന് നൽകപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ സ്വാമിയുടെ നില്ലീമമായ ക്ഷേപ അതിനെ പിന്താങ്ങുകയുണ്ടായി.

ഈ ജോലി ഭക്തർ മാത്രം ചെയ്യണം, ഏതെങ്കിലും കോൺട്രാക്ടറോയോ തൊഴിലാളികളോയോ ഏൽപ്പിച്ചുകൂടാ എന്നത് സ്വാമിയുടെ അഭിലാഷമായിരുന്നു. വിദ്ഗ്രം തൊഴിലാളികളുടെ സഹായമില്ലാതെ ഈ പ്രവൃത്തി നിർവ്വഹിക്കുകയെന്നത് ശ്രമകരമായ ദാത്യ

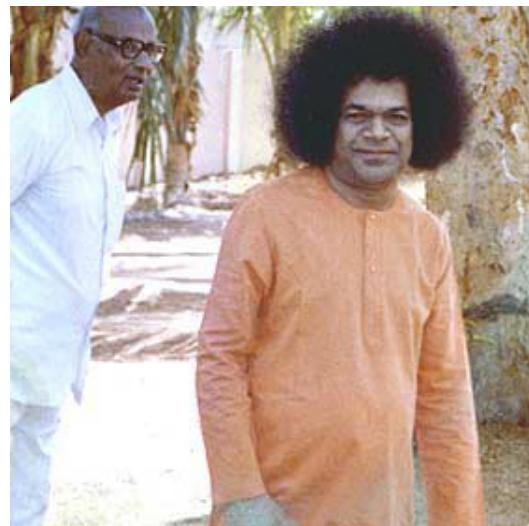
മായിരുന്നു, പക്ഷേ സ്വാമിയുടെ സകലപത്താൽ അത് സാധ്യമായി. കോൺക്രീറ്റ് കുമ്പം ആദ്യ ഫ്ലാറം ഭഗവാൻ ബാബുയുടെ ഭിവ്യഹസ്തങ്ങളാൽ തന്നെ നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടു!

സെൻട്രൽ ഓഫീസിലെ എല്ലാ ഭാരവാഹികളും പക്ഷടക്കുകയുണ്ടായി. എല്ലാ സേവാദൾ വാളന്തിയർമാർക്കും കോളജ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഈ പദ്ധതിയിൽ പങ്കു കൊള്ളാൻ അവസരം ലഭിച്ചു.

തുടക്കത്തിൽ അസാധ്യമെന്ന് തോന്തിച്ചത് ഗ്രബാർഡ് കൃപ കൊണ്ട് സാധ്യമായി! ജോലി പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, ഒരു രാത്രിയിൽ വലിയ മഴ പെയ്തു. നാളതുവരെ ചെയ്ത സകല ജോലികളും മഴ കാരണം വിഹലമാവുമെന്ന് ബൈഗേഡിയർ ബോസിന് വളരെ ആധിക്യായി. പിറ്റേനു കാലത്ത്, അദ്ദേഹം സ്ഥലം സന്ദർശിച്ചു, അതിശയമെന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ, എല്ലായിടത്തും മഴ പെയ്തു, ആ സെസ്റ്റിനു ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശത്താഴീകെ! ഈശ്വരന് പ്രകൃതിയുടെ മേലുള്ള നിയന്ത്രണമെത്ര!

ഉത്തരാടനച്ചടങ്ങിൽ, ബാലവികാസ് കൂട്ടികൾ വേദങ്ങൾ, സെന്റ് അവസ്ത, ത്രിപീറിക്, ബൈബിൾ, വുറാൻ തുടങ്ങിനിന്ന് നിരവധി പവിത്രമായ മന്ത്രങ്ങൾ ജപിക്കുകയുണ്ടായി. മുകളിൽ താമരയേന്തുന 50 അടി പൊക്കമുള്ള സ്തുപം ഉത്തരാടനം ചെയ്യെബെ, ആ താമരയുടെ 5 ഇതളുകൾ 5 ലോകമതങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു വെന്ന് സ്വാമി വിശദീകരിക്കുകയുണ്ടായി.

അവിടുന്ന് അരുളി, “ഈശ്വര സർവ ഭൂതാനാം-ഈശ്വരൻ എല്ലാ വസ്തുകളിലും, എല്ലാ ജീവികളിലും കൂടി കൊള്ളുന്നു. ഈ സത്യം സാക്ഷാത്കരിച്ചാൽ, സകല വൈജ്ഞാനികളും അകന്നു പോവും, ആത്മ സാക്ഷാത്കാരം ഉദിക്കും! ഓരോനും ദിവ്യമായി കാണപ്പെടും!”

ബൈഗേഡിയർ ബോസ് സ്വാമിക്കൊപ്പം

ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് അവിടെ സന്നിഹിതരായ, വിവിധ മതവിശ്വാസികളായ എല്ലാ ഭക്തരോടും സ്വാമി പറഞ്ഞു, “വ്യത്യസ്ത ജാതികളിൽ, വർഗ്ഗങ്ങളിൽ, മതങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ട ആയിരക്കണക്കിന് ഭക്തർ ലോകമെന്പാടുന്നിനും ഈവിടെ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. അവരെല്ലാവരുംതന്നെ ഒരൊറ്റ ലക്ഷ്യത്താൽ പ്രചോദിതരാണ്. സ്നേഹം സകലരെയും ഒരുമിപ്പിക്കുന്നു. അത് ഹൃദയത്തെ വിശാലമാക്കുന്നു. എല്ലാ മതങ്ങളും ഒരു കാര്യം തന്നെയാണ് പതിപ്പിക്കുന്നത്-സ്നേഹം. അതുകൊണ്ട്, വൈയക്തിക ഭിന്നതകൾ, വിദ്യോഷം, സ്വാർത്ഥത മുതലായവയ്ക്ക് ആരുളംതന്നെ അന്തർഹമായ പ്രാധാന്യം നൽകാൻ

പാടിലും, അവർ ആദ്യാത്മിക പാതയിലുടെ വിശ്വാസത്തോടെയും ദൈരുത്തോടെയും മുന്നോറണം!”

ഈ, ഈത് 1962-ലെ ഒരു കമയാൺ. ഇക്കാലത്ത് ഒരു മഹാമനസ്കനും ഭക്തനുമായിരുന്ന മാനും, ശ്രീ പി.കെ. സാവത്ത് ആയിരുന്നു മഹാരാഷ്ട്രയിലെ കൃഷിവകുപ്പ് മന്ത്രി.

അദ്ദേഹം ഷിർദ്ദി സംസ്ഥാനിൽ ആരാധ്യ നായ പ്രസിഡണ്ടായും നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഷിർദ്ദി സായിയുടെ പുനരവതാരം ഇപ്പോൾ ശ്രീ സത്യ സായി ആയി പ്രസിഡന്റാണ് എന്ന് അദ്ദേഹം കേട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം ശ്രീ ലക്ഷ്മിഭായ് ഭാട്ടിയ എന്നു പേരുള്ള ഒരു ശ്രീ സത്യ സായി ഭക്തനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം വഴി, ശ്രീ സാവത്ത് പരേതനായ ശ്രീ കാക്കാ സാഹബ് ദീക്ഷിതിന്റെ മരുമകനായ ശ്രീ മാധവ ദീക്ഷിതിനെയും ഡോ.ഗാധിയ ദയയും കണ്ടുമുട്ടി. ഈ ആളുകളിൽനിന്നൊക്കെ, സ്വാമിയുടെ ലീലകളെക്കുറിച്ചും അവിടുത്തെ ജീവിതകമയെ കുറിച്ചും കേട്ടു.

ശ്രീ പി.കെ. സാവത്ത്(മഹാരാഷ്ട്ര മുഖ്യമന്ത്രി), ശ്രീ വൈ.ബി.ചവാൻ(കേരള ആലൂക്കരമന്ത്രി) ഇവർ സ്വാമി ക്ഷണംപും: പ്രശാന്തി വിദ്യാൻ മഹാസഭ, മുംബൈ 1965

ഒരിക്കൽ, ശ്രീ സാവത്ത് പ്രശാന്തിനിലയത്തെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നതിനായി ശ്രീ ഭാട്ടിയയുടെ വേന്നതിലെത്തി. വാതിലിനു പുറത്ത് നീം ഒരു കൃഷ്ണ അദ്ദേഹം കാണുകയുണ്ടായി. ആകാംക്ഷ കൊണ്ട് അതെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം തിരക്കി. ശ്രീ ഭാട്ടിയയുടെ വുദ്ധനായ, വിശ്വസ്ത ഭൂത്യൻ പെട്ടെന്ന് അസുവം ബാധിച്ച്, മെഡിക്കൽ സഹായമൊന്നും ലഭിക്കാതെ, വേദന കൊണ്ട് പുളയുകയായിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു. ഈ വിഷമസന്ധിയിൽ, ഡോ.ഗാധിയ അയാൾക്ക് വിഭൂതി നൽകാൻ പ്രചോദിതനായി. അദ്ദേഹം ഒരു നൂളും വിഭൂതിയെടുത്ത്, സ്വാമിയോട് പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട് അത് വേദക്കാരൻ്റെ വായിൽ ഇടുക്കാടുത്തു. അര മണിക്കുറിനകം, അ വേദക്കാരന് നിഫ്രേഷണ സുവായി. ഈ വാർത്ത പരന്പോൾ,

ആ കെട്ടിടത്തിലെ ഭൂത്യരല്ലാം കുറച്ച് വിഭൂതി കിടുന്നതിനു വേണ്ടി അവിടെ തടിച്ചുകൂടി തിരികുകയാണ്.

ശരി, ഈ സമയത്താണ് ശ്രീ സാവന്ത് അവിടെ എത്തിയത്. ഡോ.ഗാധിയ തന്റെ വായിലും കുറച്ച് വിഭൂതി ഇടണമെന്ന് അദ്ദേഹം നിർബന്ധിച്ചു. ആദ്യം ഡോ.ഗാധിയ വിസമ്മതിച്ചു.

അദ്ദേഹം ശ്രീ സാവന്തിനോട് പറഞ്ഞു, “ഞാനിൽ താങ്കളുടെ കൈയിൽ തരാം. താങ്കൾ തന്ന കഴിപ്പൊള്ളു!”

എന്നാൽ ശ്രീ സാവന്ത് സമ്മതിച്ചില്ല, അവസാനം ഡോ.ഗാധിയയ്ക്ക് വിഭൂതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വായിൽ ഈ കൊടുക്കേണ്ടി വന്നു. ആർക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരാൾ ഈ നിമിഷങ്ങൾ തന്റെ ക്യാമറയിലാക്കിയിരുന്നു. ഈപ്പോൾ ഡോ.ഗാധിയ ശരിക്കും പരി ഫേഡിച്ചു. ആരെകിലും ഈ ഫോട്ടോ സ്ഥാമിയെ കാണിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവിടുന്നിന് ഈ ഇഷ്ടമാവില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, ആ ഫോട്ടോഗ്രാഫ് ഡോ. ഗാധിയയ്ക്ക് നൽകപ്പെട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അതുതന്ത്ത്വം യാഥോദ്യായിപ്പോയി. ആ ചിത്ര തതിൽ കാണിക്കുന്നത്, അദ്ദേഹം ശ്രീ സാവന്തിന്റെ വായിൽ വിഭൂതി ഈ കൊടു കുന്നതും, പശ്ചാത്തലത്തിലായി ഭിത്തിയിലുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാമിയുടെ ഒരു ഫോട്ടോയിൽ നിന്ന് ഒരു പ്രകാശകിരണം ശ്രീ സാവന്തിനു നേർക്ക് വരുന്നതുമാണ്.

ഈ ഫോട്ടോ സ്ഥാമിയെ കാണിച്ചപ്പോൾ, അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു, “ഡോ.ഗാധിയ, സാവന്തിന്റെ വായിൽ വിഭൂതി ഈ കൊടുക്കുന്നോൾ അവൻ സയം ചിന്തിച്ചത്, ‘ഈ വിഭൂതി ഷിർദ്ദിയിലെ ഉഡി പോലെ ഫലപ്രദമാവുമോ’

എന്നായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, എനിക്കുവരെ സംശയം ഉടന്നി വ്യക്തമാക്കേണ്ടി വന്നു!”

സ്ഥാമി അവിടുത്തെ ലീല പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു സാധകന്റെ ഹൃദയം ശുശ്രീകരിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ്. പിന്നീട് അവിടുന്ന് ശ്രീ സാവന്തിനെ ശ്രീ സത്യ സായി ട്രസ്റ്റിന്റെ ട്രസ്റ്റ് അംഗമാക്കുകയും പ്രശാന്തി വിദ്വാൻ മഹാസദയുടെ പ്രസിഡണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇംഗ്ലീഷ് മനുഷ്യരുപമെടുക്കുകയും നമ്മൾ ഓരോരുത്തരും നല്ല മനുഷ്യജീവികളായി പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു എന്ന് അങ്ങേയറ്റം ശ്രദ്ധിച്ച്, നമുക്കിടയിൽ ചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, നാം വളരെ ഭാഗ്യം ചെയ്തവരാണ്.

വളരെക്കാലം മുന്നൊരിക്കൽ സ്വാമി അവിടുതെ ഭക്തരോട് ധ്യാനത്തക്കുറിച്ച് വിശദീകരിക്കുകയായിരുന്നു. അവിടുന്ന് അരുളി, “നിങ്ങൾ ധ്യാനത്തിലിരിക്കുന്നോൾ, അവിടുതെ രൂപം നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾക്കു മുന്നാകെ കൊണ്ടുവരിക. ഇതിനൊപ്പം, നിങ്ങൾ ഏറ്റവും കൊതിക്കുന്ന അവിടുതെ നാമങ്ങളിലേതെങ്കിലും ജഹിക്കുക! രൂപം കാണാതെ, നിങ്ങൾ ജപം മാത്രം ചെയ്താൽ, ആരാൺ നിങ്ങളോട് പ്രതികരിക്കുക? ധ്യാനത്തിനായി എന്ന ധ്യാനരുപമായി തെരഞ്ഞെടുത്തില്ലെങ്കിൽ താൻ ദേഹ്യപ്പെടുമെന്ന് തോന്നാതിരിക്കു. നിങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടമുള്ള നാമവും രൂപവും തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാത്രണ്യം നിങ്ങൾക്കുണ്ട്! എല്ലാ നാമരുപങ്ങളും എന്തേരാണ്! എന്ന ഭർശിച്ചതിനു ശേഷം അമവാ ശ്രവിച്ചതിനു ശേഷം, നിങ്ങൾ ശീലിച്ച ഫഴ നാമമോ രൂപമോ മാറ്റേണ്ട ആവശ്യമില്ല!” സ്വാമി ഇതു കൊണ്ടും നിർത്തിയില്ല.

1959 ഏപ്രിലിൽ, അവിടുന്ന് ചിത്രാവതി മന്ത്രത്തിടയിൽ വച്ച് ഒരു പ്രഭാഷണം നടത്തുകയായിരുന്നു, ബുദ്ധനേപ്പറ്റി, ബോധിവ്യക്ഷതെപ്പറ്റി, തപസ്യയ്ക്ക് അനുയോജ്യമായ ഒരു

സമലതെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് അവിടുന്ന് മനലിലും അവിടുതെ കരങ്ങൾ ചലിപ്പിച്ച് ഏതാണ്ട് 15-20 ഇഞ്ച് നീളമുള്ള ഒരു ചെമ്പ് പാളി സ്വീഞ്ചിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനേൽക്കേ അറിയാവുന്നതും അറിയപ്പെടാത്തതുമായ കുറെ ചിഹ്നങ്ങൾ ആലേപണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു.

സ്വാമി അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരെയല്ലാം

അത് കാണിച്ചു കൊടുത്തു, എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു, “ഈ ചെമ്പ് തകിട് ഒരു മരത്തിനു ചുവട്ടിൽ കൂഴിച്ചിട്ടിട്ട് ഒരു സാധകൻ അവിടെ ധ്യാനിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അയാൾ കൂടുതൽ വേഗതയിൽ മുന്നേറും.”

1959 ജൂൺ 29-ന്, സ്വാമി ഈ ചെമ്പ് തകിട് തപോവനത്തിൽ കൂഴിച്ചിട്ടിട്ട് ആ സമലത്ത് ഒരു വടവ്യക്ഷവും നടുകയുണ്ടായി!

ഇപ്രകാരം ചെയ്യേ അവിടുന്ന് അരുളി, “ധ്യാനത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക നില കൈവരിച്ച യോഗികൾ നിശ്ചയമായി ഈ സ്ഥലത്തെക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടും!”

സ്വാമി ധ്യാനവൃക്ഷമായി ഒരു ആൽ മരം തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള കാരണം എന്താവാം? ഗ്രബാർജ് ശിവൻ, അവിടുത്തെ ഗുരു രൂപത്തിൽ, ഒരു വടവൃക്ഷ(ആൽമരം)ചുവട്ടിൽ അവിടുത്തെ ശിഷ്യർക്ക് അണ്ടാനം പകർന്നുകൊണ്ട് ഇരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. മഹാവിഷ്ണു, സർവനാശകാരിയായ പ്രളയകാലത്ത് ഒരു ആലിലയിൽ യോഗനിദ്രയിൽ ശയിച്ചുകൊണ്ട്, മുന്ന് ലോകങ്ങളെയും കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നു.

ഇതുപോലെ, വിവിധ തത്തച്ചിന്തകളുടെ സംയോഗമായ നമ്മുടെ സനാതന ധർമ്മത്തെ ഒരു വടവൃക്ഷത്തോട് ഉപമിക്കാം. ആൽമരത്തിന് അതിൻ്റെ ശിവരങ്ങളിൽ നിന്ന് പൊട്ടിമുള്ളക്കുന്ന കിളിർപ്പുകളുണ്ട്, അവ തറയിൽ തൊടുനോഴി അതിൻ്റെ വേരുകളായി പടരുന്നു, അങ്ങനെ ഈ വൃക്ഷത്തെ അന്ധരമാക്കുന്നു! ഇന്നേവരെ, ദശലക്ഷ്മണക്കിന് സാധകർ വടവൃക്ഷങ്ങളുടെ ചുവട്ടിൽ ധ്യാനിക്കുകയും യോഗാനന്ദം അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്!

ധ്യാനവൃക്ഷം നടത്തിന്നു ശ്രേഷ്ഠമുള്ള ഒരു കമ്മയാണിത്. ഷിർദ്ദി അമ്മ- ശരി, അത് പെദ്ദുബോട്ടു അല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല, ഒരിക്കൽ ധ്യാനത്തിനായി ധ്യാനവൃക്ഷത്തിന്റെ അടുക്കലേക്ക് പോവുകയായിരുന്നു. ശ്രീ രാജാ റീഡ്യി തപോവന തത്തിൽ നിന്നും വരുന്നത് അവർ കണ്ടു.

അദ്ദേഹം പെദ്ദുബോട്ടുവിനോട് തിരക്കി, “വടവൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ധ്യാനിക്കുന്നതിനായി നിങ്ങൾ സ്വാമിയുടെ അനുവാദം വാങ്ങിയോ?”

താൻ പ്രഭുവിന്റെ അനുവാദം വാങ്ങിയില്ലെന്നും എന്നാൽ അപ്രകാരം ചെയ്താം എന്നും പെദ്ദുബോട്ടു അദ്ദേഹത്തോട് പറയുകയുണ്ടായി. ഒരിക്കൽ, ബ്രഹ്മമുഹൂർത്തത്തിനടുത്ത വേളയിൽ, പെദ്ദുബോട്ടു ധ്യാനവൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിലിരുന്ന് ധ്യാനിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു

അശായ ധ്യാനാവസ്ഥയിൽ, പെട്ടെന്ന് അവർ കണ്ണുകൾ തുറന്നു, അവിശ്വസനീയമായ, അതിശയകരമായ ഒരു കാഴ്ചയാണ് അവർ കണ്ടത്! നിരയെ പുക്കളാൽ അലകരിക്കപ്പെട്ട്, കാണാൻ അതിസുരികളായ, നിരവധി സർഗ്ഗീയ അപ്സരസ്ത്രികൾ പ്രശാന്തിമ ദിരത്തിനു മുകളിൽ ആകാശത്തുടെ പോകുന്നതാണ് അവർ കണ്ടത്. അവർ കിഴക്കു

ഭാഗത്തെക്ക് നീന്തുകയായിരുന്നു. ശ്രൂതിമധുരമായ സംഗീതവും അവർക്ക് കേൾക്കാമായിരുന്നു.

അവരെ കണ്ടപ്പോൾ, അവർ സ്വാമിയുടെ ദർശനത്തിനായി ഇരങ്ങിവന്ന ദേവലോകവാസികളാണെന്ന് പെദ്ധുണ്ടാക്കു ഉള്ളറിച്ചു. അവരോടു യോഗിനി ആയിരുന്നതിനാൽ, പവിത്രമായ വടവുക്കഷ്ഠത്തിന്റെ ചുവട്ടിലിരുന്ന് ധ്യാനിക്കുന്നേബാൾ, അവർ അത്തരമൊരു ഹൃദയത്തെ ചലിപ്പിക്കുന്ന അനുഭവത്താൽ അനുഗ്രഹരീതയായതായും.

ഭഗവത്ഗീതയുടെ 4-ാം അഖ്യായം 40-ാം ഫ്രോക്കത്തിൽ പ്രഭു പ്രവ്യാപിക്കുന്നു, “അജ്ഞന്നായവൻ, അവിശ്വാസി, സംശയാലു, നശിച്ചു പോകുന്നു. സംശയാലുവിന് ഇഹലോകമോ പരലോകമോ ഇല്ല, സുവുമില്ല.”

എല്ലായ്പോഴും സംശയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവന് എന്തു സംഭവിക്കുന്നു എന്ന് ഭഗവാൻ ശ്രീ കൃഷ്ണൻ ഇപ്രകാരം, ഗീതയിൽ വിശദീകരിക്കുന്നു. നമ്മൾ അങ്ങേയറ്റം ഭാഗ്യം ചെയ്തവരാണ്, നമുക്കിന് നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഭഗവാൻ സായി കൃഷ്ണൻ ഉണ്ട്, അവിടുന്ന് നമ്മുടെ ഇന്ന സംശയ പ്രവണ്ട മാറ്റുന്നതിനായി നിരന്തരം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

1959-ലെ ഒരു കമ്യാണിത്. ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ മദ്രാസ്സിൽനിന്ന്-ഇന്നതെത്തെ ചെരേന്ന-സ്വാമിയുടെ ദർശനത്തിനായി പ്രശാന്തി നിലയത്തിൽ വരികയുണ്ടായി. സ്വാമി അവനെ പ്രശാന്തി മന്ത്രിത്തിന്റെ ഒന്നാം നിലയിലേക്ക് വിളിപ്പിച്ചു. അതോടു നിലാവുള്ള രാത്രിയായിരുന്നു. അക്കാലത്ത്, ചിലപ്പോഴോക്കെ സ്വാമി അവിടുതെ ഭക്തരുമൊത്ത് നിലാസദ്യ(moonlight dinner) ആസാദിച്ചിരുന്നു. ഇന്ന പരിപാടി നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നത് പ്രശാന്തി മന്ത്രിത്തിന്റെ മുകളിലെ ദെറസ്സിലായിരുന്നു. മുമ്പ്, മന്ത്രിത്തിന്റെ വികാസത്തിനു മുമ്പ്, ഒന്നാം നിലയുടെ മുകളിൽ ദെറസ്സുണ്ടായിരുന്നു.

ഈ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഇത്തരത്തിലുള്ള കൃപയ്ക്ക് പാതീഭൂതനായതിൽ വളരെ സന്തോഷവാനായി. അവൻ സ്വാമിയെ കാണുന്നതിനായി ചെന്നപ്പോൾ, അവനോട് തന്നെ സ്പർശിക്കാൻ അവിടുന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. സ്വാമിയുടെ ശരീരോഷ്മാവ് പനിയുള്ളതു പോലെ വളരെ കൂടുതലാണെന്ന് ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ കണ്ടു. ആരോ ഒരു തെർമോമീറർ കൊണ്ടുവന്ന് താപനില പരിശോധിച്ചു. അത് 104 ഡിഗ്രിയായിരുന്നു! സ്വാമിക്ക് ഭയക്കരി

പനിയാണെന്ന് എല്ലാവർക്കും ബോധ്യമായി, അവരെല്ലാം വളരെ ആകാംക്ഷയിലായി. എന്നാൽ, സ്വാമി ആനന്ദവാനായിരുന്നു, പതിവുപോലെ ആനന്ദമയൻ!

അവിടുന്ന് ഈ ചെറുപ്പക്കാരനെ തെരഞ്ഞെടുത്തതായിരുന്നു. അവൻ്റെ മദ്രാസ്സിലെ വീക്ക് അവിടുന്നിന് അറിയാമായിരുന്നു. “നിന്റെ അമ്മ ഒരു തീപിടിത്തത്തിന് ഇരയാവാൻ പോവുകയായിരുന്നു. അവളെ രക്ഷിക്കുവെ, എൻ്റെ ശരീരോഷ്മാവ് ഉയർന്നതാണ്, അങ്കേതുള്ളൂ!”

5 മിനിട്ടിനു ശേഷം, തന്റെ ശരീരോഷ്മാവ് വീണ്ടും പരിശോധിക്കാനായി സ്വാമി ആവശ്യപ്പെട്ടു, ഇത്തവണ അത് 96 ഡിഗ്രിയായിരുന്നു! ഓരോരുത്തരും നെടുവീർപ്പിട്ടു, അത്താഴ പരിപാടി ഭംഗിയായി നടന്നു. എന്നാൽ ആ ചെറുപ്പക്കാരന് രാത്രി മുഴുവനും ഉറങ്ങാനായി ലിംഗം തിരിത്തും മറിത്തും കിടക്കുന്നോൾ ഒരു ചിന്തയാണ് അവനെ അലട്ടിയത്. തന്റെ അമ്മയെക്കുറിച്ചായിരുന്നു അത്. അവർക്ക് എങ്ങനെയുണ്ടാവും? അവർക്ക് ശരിക്കും എന്തെങ്കിലും പൊള്ളലേറിക്കുമോ? സ്വാമി അവരെ രക്ഷപ്പെടുത്താനായി ശരിക്കും മദ്രാസ്സിലേക്ക് പോയിട്ടുണ്ടാവുമോ? അത് സത്യമാവുമോ അതോ അവിടുന്ന് ഒരു കമയുണ്ടാക്കിയതോ? അങ്ങനെയങ്ങനെ, അവൻ്റെ മനസ്സ് സംശയങ്ങളാൽ ശ്രസ്സിക്കപ്പെട്ടു!

പിറ്റേന്ന് കാലത്ത്, അവൻ പോന്ത് ഓഫീസിലേക്ക് പോയി, മദ്രാസ്സിലേക്ക് ഒരു ട്രക്ക് കാർഡുകൾ ചെയ്തു. അക്കാലത്ത്, ഇന്നതെത്തപ്പോലെ ടെലി കമ്യൂണിക്കേഷൻ അത്ര ഫലപ്രദമായിരുന്നില്ല. മാതാവ് ലൈനിൽ വന്നപ്പോൾ, തലേന്നു രാത്രിയിലെ സംഭവം അവൻ അവരോട് വിവരിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞത് കേടപ്പോൾ, അവർക്ക് അവരുടെ വികാരാവേശം അടക്കാനായില്ല.

വിഘ്നികരണത്തു കൊണ്ട് അവർ അവനോട് പറഞ്ഞു, “ഇന്നലെ, വീടിലെ പുജാമുറിയിൽ ഞാൻ പുജ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുവെ, കത്തുന എല്ലവിളക്കിലെ നാളത്തിൽനിന്ന് എൻ്റെ സാരിക്ക് തീ പിടിച്ചു. ഞാൻ വെപ്പാളത്തിൽ സ്വാമിയെ വിളിച്ചു കരഞ്ഞു, എതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കും, അതക്കുതകരമായി തീ അണ്ണയപ്പെട്ടു!”

അവർ വീണ്ടും മകനോട് തിരക്കി, “സ്വാമിക്ക് എങ്കെന്തുണ്ട്? എന്ന രക്ഷിക്കുന്നോൾ അവിടുത്തെ കൈകൾക്ക് പൊള്ളലേറ്റില്ലോ എന്ന് ആശിക്കെടുയോ!”

അമധ്യിൽ നിന്നും ഇത്രയും കേട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, സ്വാമിയെ സംശയിച്ചതിൽ ആ ചെറു പുക്കാരും ലജ്ജ തോന്തി. അവൻ കുറുബോധത്താടയാണ് ആശ്രമത്തിലേക്ക് മടങ്ങിയത്. അവൻ മന്ത്രത്തിലെത്തിയപ്പോൾ, സ്വാമി വാതിലിനു പുറത്തായി കാത്തു നിൽക്കുന്നത് അവൻ കണ്ടു.

സ്വാമി അവനോട് ചോദിച്ചു, “നിന്റെ അമ്മ എന്തു പറഞ്ഞു? ഇവിടെ നോക്കു, എൻ്റെ കൈകൾ കാണു! അവ പൊള്ളിയിട്ടുണ്ട്. എൻ്റെ ശരീരോഷ്മാവ് കൂടിയെന്നു മാത്രം, അതേയേ ഉള്ളു!”

ആ ചെറുപുക്കാരൻ്റെ സംശയങ്ങൾ പുറഞ്ഞമായും നീക്കം ചെയ്തുപെട്ടു, അവൻ ആദരവു കൊണ്ട് താണു വണങ്ങി സ്വാമിയുടെ പാദങ്ങൾ സ്വന്തിച്ചു. സ്വാമി മൃദുവായി പുണ്ണി രിച്ച് അവൻ്റെ പുറത്ത് മെല്ല തടി.

നിങ്ങൾക്ക് നന്ദി! നമുക്ക് വീണ്ടും കാണാം!

(തുടരും)

പ്രഹ. അനിൽകുമാർ കാമരാജ്യ
(പരിഭാഷ: എം.എൻ. വിനോദകുമാർ)